

Publicerad 2012-04-02 12:45 av erinu som elin

Ödet, livet, hjärta.

En generation.

Ett liv.

Ett öde.

Ett hjärta.

marscherande människor på rad. Frågvis hur kunde så många bli tvingade. Tvingade att döda. Tvingade att möta sitt öde.

Sakta börjar livet ge vika och hjärtat plötsligt stannar. Med tårar lämnar jag platsen och drömmer om något bättre.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erinu som elin med Poeter.se id #18207 innehar upphovsrätten